

købs- og omvendte genkøbsforretninger, da disse forretninger ligger i naturlig forlængelse af forretningsområdet, idet de består af en spothandel og en terminshandel.

For så vidt angår de i bilag 1, afsnit B, nævnte instrumenter, svarer de i nr. 1 a) anførte værdipapirer til de i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. § 2, stk. 1, nr. 1 til 3, nævnte værdipapirer, og de i bilag 1, afsnit B, nr. 1 b) og nr. 2 til 7, nævnte instrumenter svarer til de i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. § 2, stk. 1, nr. 4 til 10 nævnte værdipapirer. Der henvises til bemærkningerne til § 2 i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende definitionen af disse instrumenter.

I stk. 3 foreslås, at Finanstilsynet udarbejder regler om, hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel, uanset de ikke har tilladelse efter lovforslaget. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse findes de nærmere regler i den lovgivning, der regulerer de respektive virksomheders forretningsområder. Disse virksomheder skal derfor have tilladelse efter de respektive virksomhedslove. Det bemærkes, at de tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel, som realkreditinstitutter i medfør af realkreditloven kan udføre, er mere begrænsede, end hvad der gælder for f.eks. pengeinstitutter.

Reglerne, som Finanstilsynet efter stk. 3 skal udarbejde, vil indeholde de undtagelser, som fremgår af investeringsservicedirektivets artikel 2, stk. 2, idet der her nævnes de virksomheder, personer og institutioner, som ikke er omfattet af direktivet, selv om de udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel. Som en konsekvens heraf kan forsikringssselskaber udføre porteføljepleje for andre forsikringssselskaber. Endvidere kan f.eks. advokater, revisorer og ejendomsmæglere, hvis ikke anden lov eller fagetisk kodeks forbyder det, fortsat udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel som hidtil, hvis de udføres lejlighedsvis i forbindelse med den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed.

Virksomheder, der udelukkende udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel til andre selskaber inden for deres egen koncern, er heller ikke omfattet af direktivet og dermed heller ikke af forslaget. Det vil derfor fortsat være muligt for et selskab f.eks. at stille en afsætningsgaranti for andre selskaber i koncernen i forbindelse med en emission eller formidle værdipapirer uden at have tilladelse.

Det har været overvejet, om fondsmæglerselskaber som accessorisk virksomhed skulle have ret til at drive bank- og forsikringsvirksomhed. Da kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag er be-

skedne i forhold til andre finansielle virksomheder, jf. § 3, er det fundet rimeligt, at fondsmæglerselskaberne alene udøver fondsmæglervirksomhed som beskrevet i stk. 4.

Efter stk. 4 kan Finanstilsynet tillade, at fondsmæglerselskaber kan udføre tjenesteydelser som nævnt i 1. pkt. med andre finansielle instrumenter end de i bilag 1, afsnit B, nævnte. Finanstilsynet har herefter mulighed for at medtage de i § 2, stk. 1, nr. 12, i forslaget til lov om værdipapirhandel m.v. nævnte instrumenter.

I henhold til stk. 5 må fondsmæglerselskaber formidle tinglyste, negotiable pantebrev i fast ejendom eller løssøre. I modsætning til udøvelse af de øvrige tjenesteydelser baseret på de i bilag 1, afsnit B, nævnte instrumenter, jf. § 5, kræves der ikke tilladelse fra Finanstilsynet til pantebrevsformidling. Fondsmæglerselskaber, som formidler pantebrev, skal ikke have et næringsbrev, jf. forslag til ændring af næringsloven i § 39.

Fondsmæglerselskaber må kun formidle pantebrev og er afskåret fra at have dem i egenbeholdningen, da pantebrev er individuelle fordringer (udlån) med deraf følgende individuelle risici i modsætning til massegældsbreve. En konsekvens, af at fondsmæglerselskaber kun må formidle pantebrev, men ikke have dem i egenbeholdningen, er, at der ikke fastsættes kapitaldækningsregler herom.

I stk. 6 foreslås, at fondsmæglerselskaber kun må have datterselskaber, såfremt disse udelukkende driver fondsmæglervirksomhed. Bestemmelsen svarer til den gældende fondsbørslovs § 24, stk. 3.

Til § 2

Stk. 1 fastsætter en eneret til at anvende betegnelsen »fondsmæglerselskab« i forbindelse med betegnelsen af selskabets virksomhed eller navn. Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 2 og til den gældende fondsbørslovs § 26.

Ifølge stk. 2 er fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af en fondsbørs, tillige enerettede, men ikke forpligtede, til at anvende betegnelsen »børs-mæglerselskab«, der hidtil har været betegnelsen på selskaber, som i medfør af § 20 i den gældende lov om Københavns Fondsbørs har fået tilladelse til at deltage i handlen på Københavns Fondsbørs.

Hverken bestemmelsens stk. 2 eller § 7, stk. 4, i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. er til hinder for, at et fondsmæglerselskab, der er medlem af en fondsbørs, i sit navn bruger f.eks. ordet børs, således at selskabet kan kalde sig xx - børs, fondsmæglerselskab eller, hvis det ønskes, xx - børs, børs-mæglerselskab.